

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить з 1962 р.
№ 3-4 (989-990)
П'ЯТНИЦЯ
9
ЛЮТОГО
1990 рік

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ
КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

АНАТОЛІЮ ПАВЛОВИЧУ, сьогоднішнім учбовим закладам країни надано право самостійно встановлювати прями зв'язки з зарубіжними підприємствами, організаціями, навчальними закладами. Чи скористався цим правом наш інститут?

— Так. Протягом двох останніх років ми дещо зробили. Наприклад, на сьогоднішній день підписано угоди про співробітництво з навчальними закладами 7 країн — членів РЕВ. У цьому співробітництві беруть участь 16 кафедр інституту.

— Що передбачають ці угоди?

— Проведення наукових досліджень з актуальних проблем, що представляють спільний інтерес, а також дослідження в галузі удосконалення організації та управління навчальним процесом; взаємообмін результатами наукових розробок, навчально-методичними матеріалами, навчальною та технічною літературою тощо.

— А чи відбуватиметься взаємообмін між співробітниками?

— Так. Обмін співробітниками, викладачами, стажистами, аспірантами, студентами, а також взаємообмін по лінії громадських організацій передбачені. Наприклад, торік у відрядження по всіх напрямках співробітництва з закордонними організаціями побувало 165 співробітників нашого інституту: для участі в міжнародних науково-технічних конференціях, для читання лекцій, на стажуванні... Крім того, 187 студентів інституту виїжджали в соціалістичні країни на безвалютній основі — в будівельні загони, на науково-технічні конференції, для підписання угод, культурного обміну. Отже, за рік за кордоном побувало понад 350 представників вузу. Натомість ми прийняли 24 зарубіжні делегації у себе. Всім цим контактам забезпечується широка гласність.

— Які кафедри інституту сьогодні найбільш ефективно використовують надані можливості з міжнародного співробітництва?

— Попереду кафедри автоматизації будівельного виробництва, основ та фундаментів, будівельної механіки, нрисної геометрії та машинної графіки, прикладної математики, інженерної геології та деякі інші.

— Чим це підтверджується?

— Завдяки цьому співробітництву інститут придбав кілька комп'ютерів. У співавторстві із зарубіжними науковцями видано 3 нав-

чальних посібника, понад 30 наукових статей. Результати спільних наукових досліджень використовуються у підготовці кандидатських та докторських дисертацій. На мою думку, більш тісні контакти між науковцями інституту та їх іноземними колегами стануть запорукою більш ефективного розв'язання спільних завдань.

— Анатолію Павловичу, а як би Ви в цілому оцінили результати міжнародного співробітництва інституту на сьогодні?

— Поки що — як початкові, скромні. І тут є причини — як об'єктивні, так і суб'єктивні. По-перше, вузи-партнери не завжди хочуть йти на прийом розроблених в інституті наукових досліджень на контрактній основі. По-друге, ми ще не досить наполегливі й вимогливі у ставленні до партнерів — віддаємо безкоштовно наші наукові ідеї, не вимагаючи практично ніякої компенсації.

— Мені здається, що про міжвузівське співробітництво думають більшість кафедр нашого вузу. Яких помилок, на Вашу думку, можна запобігти, що варто врахувати колективам, котрі прагнуть вийти на зв'язок з закордонними закладами?

— Ми вже маємо невеличкий досвід міжвузівського співробітництва, отже маємо говорити про деякі уроки. Деякі кафедри, наприклад, формально давно співробітничать із закордонними колективами. Але далі підписання угод і визначення тематики у них справи не пішли. Не завжди використовуються належним чином резерви по передачі наукових розробок на контрактній основі, для написання монографій, підручників, посібників. На жаль, корисний досвід, одержаний за

кордоном, ще «не працює» належним чином у навчальному процесі. Ряд кафедр недостатньо контролюють впровадження результатів закордонних відряджень своїх співробітників, а це, на мою думку, повинно стати одним з критеріїв оцінки діяльності члена колективу за кордоном.

Мало ми посилаємо на навчання за кордон студентів — на повний курс навчання, на стажування чи на включене навчання. А такі можливості у наших факультетів є.

ДІАЛОГ

МОСТИ СПІВРОБІТНИЦТВА

На запитання нашого кореспондента відповідає проректор з міжнародних зв'язків А. П. Сніжко

— Анатолію Павловичу, напевно, Ви можете сказати й про найближчі перспективи міжвузівського співробітництва?

— Авжеж. Невдовзі ми маємо підписати угоди ще з кількома вузами з В'єтнаму, Китаю, Угорщини, Фінляндії, Нігерії. Це — наші найближчі плани.

Зараз відкривається неопогані перспективи підготовки кадрів для зарубіжних країн за валюту: розглядається низка пропозицій про підготовку іноземних студентів та аспірантів за валюту на підготовчому факультеті, а також в аспірантурі.

— Наприкінці минулого року у Київ прибула група представників інституту з планами міжвузівського співробітництва. Що Ви могли б сказати про цю поїздку?

— В Київ прибула група досить таки представницької делегації. Ми заключили угоду про співробітництво з Чуньїнським інститутом архітектури та будівництва. Це приблизно такий же навчальний заклад, як наш: кількість студентів денного навчання тут 4,5 тисячі чоловік. Очолює вуз професор Лу Шунгшен.

У китайській молоді велике прагнення здобути вищу освіту. Вступаючи до інституту, юнаки

та дівчата докладають усіх зусиль, щоб стати хорошим спеціалістом. Напевно, тому в цьому вузі невеличкий відсів: 3-4 студенти на рік.

— Ваше найсильніше враження від поїздки до Китаю?

— Працелюбність китайського народу. Ставлення до роботи, до своїх обов'язків. Забезпеченість сучасною комп'ютерною технікою. Це — найсильніші враження. Хоча було цікаво дізнатись про систему заохочення викладацького складу. Про те, що студентам у роки навчання не дозволяється створювати сім'ю...

— Старожили інституту добре пам'ятають працьовитих китайців, які вчилися у нашому вузі в 50-і роки. Чи не зустрічалися Ви там з кимось із наших вихованців?

— А як же! Звістка про те, що ми прибули до Китаю, поширилася блискавично. Наші вихованці успішно працюють у Пекіні та інших містах великої країни. Ми зустрілися з одинадцятьма випускниками 1958 року. Це переважно вихованці будівельного, сантехнічного та архітектурного факультетів. Вони тепло згадували наш вуз, викладачів, товаришів по навчанню. Всі вони добром згадують своїх викладачів та однокласників Г. Я. Антоценка, Г. М. Ватуру, Е. С. Зайченка, О. Г. Свешнікова... Користуючись нагодою, хочу передати вітання від китайських спеціалістів Жень Я. Юй Сун-та, Чжан Цзу-гуань, Цзян Шоу-сі, Бу Вей-хонг, Ні Чень-чень...

Ми зустрічалися з китайцями, які закінчували інші вузи Радянського Союзу. Такі зустрічі були дуже зворушливі. Я, наприклад, був дуже розчулений, коли секретар парткому науково-дослідного інституту в Пекіні, випускник дніпропетровського вузу, щиро проспівав нам «Пісню про рущинчик»... Тридцять років промайнуло, а пісня збереглася у пам'яті... Згадавши і свою молодість — це ж пісня мого покоління...

— Дякуємо, Анатолію Павловичу, за розмову. Сподіваємося, що міжнародне співробітництво нашого вузу у новому десятиріччі буде розвиватися по всіх напрямках!

— Я вірю в це.

Питання задавала
ГАННА КОЛОСОВА.

КАНДИДАТИ В ДЕПУТАТИ

Кандидатами у народні депутати від колективу Київського інженерно-будівельного інституту стали:

до Верховної Ради республіки (по виборчому округу № 7) СЛЮСАРЕНКО СТЕПАН АКСЕНТИЙОВИЧ, професор, висуnutий районною конференцією товариства ветеранів війни і праці.

ТУГАЙ АНАТОЛІЙ МИХАЙЛОВИЧ, ректор інституту, професор, висуnutий Пленумом районної організації профспілок працівників народної освіти.

до міської Ради:
а) по виборчому округу № 102

БАЛАДИНСЬКИЙ ВАДИМ ЛЕОНІДОВИЧ, доктор техн. наук, професор, завідувач кафедри.

ГОРЕВОЙ АНДРИЙ ГРИГОРОВИЧ, студент IV курсу будівельного факультету.

МИХАЙЛЕНКО ВІКТОР МЕФОДІЙОВИЧ, доктор наук, професор, завідувач кафедри.

ПОЛІЩУК ЮРИЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ, доктор наук, професор, завідувач кафедри.

ЯРМОЛЕНКО МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ, доцент кафедри технології будівельного виробництва.

б) по виборчому округу № 110

ЄЖОВ ВАЛЕНТИН ІВАНОВИЧ, доктор архітектури, професор, завідувач кафедри.

в) по виборчому округу № 111

ПЕРМЯКОВ ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ, кандидат техн. наук, доцент, завідувач кафедри.

ІВАНЕНКО ПЕТРО ОЛЕКСАНДРОВИЧ, старший викладач кафедри опору матеріалів.

до Залізничної районної Ради
СЕРЕДА СЕРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, викладач кафедри історії КПРС і наукового комунізму (по виборчому округу № 52).

ТАВАРТКВІЛАДЗЕ ІВАНОВИЧ МУХАМЕДОВИЧ, доцент кафедри гідравліки та водопостачання (по виборчому округу № 39)

ЛИСИЦЬКИЙ МИКОЛА ФЕДОРОВИЧ, секретар парткому КІБІ, доцент кафедри теплотехніки (по виборчому округу № 39).

МАЗЕПА ІГОР ВСЕВОЛОДОВИЧ, студент IV курсу факультету міського будівництва (по виборчому округу № 74).

СИДОРОВ ІВАН ПЕТРОВИЧ, проректор інституту з адміністративно-господарчої частини (по виборчому округу № 64).

Анкетування в гуртожитку

Вивчаючи студентський побут, дозволяти та умови проживання, партком інституту провів анкетування серед мешканців гуртожитків № 1, № 3, № 5. Ось відповіді студентів, дані у відповідності названих вище гуртожитків.

I. Як Ви оцінюєте роботу студради у гуртожитку?

1 — студрада самостійно вирішує усі питання організації побуту і відпочинку студентів — 11,1. 41,7. 10,3.

2 — студрада вирішує питання, узгоджуючи з деканатом — 31,1. 39,6. 19,0.

3 — студрада рішень не приймає, усі питання вирішує деканат — 8,9. 0. 7,0.

4 — всі питання вирішує зав. гуртожитком — 15,6. 0. 3,5.

5 — ні адміністрація, ні студрада питання організації побуту і від-

починку студентів не вирішує — 6,7. 2,1. 20,7.

II. Вкажіть, які, на Вашу думку, основні завдання студентського врядування?

1 — поселення у гуртожиток (і вселення) — 27,9. 23,6. 10,4.

2 — організація дозвілля — 22,1. 31,5. 36,0.

3 — організація побуту і підтримка порядку — 35,3. 32,6. 30,2.

4 — організація текучого ремонту кімнат і побутових приміщень — 14,7. 12,4. 23,3.

III. Чи вважаєте Ви доцільним проведення в гуртожитку «круглих столів» з викладачами кафедр суспільних наук з таких тем:

1 — політична ситуація в країні — 16,1. 4,3. 22,2.

2 — історія і культура України — 19,6. 23,4. 44,4.

3 — розвиток міжнародних відносин — 5,4. 2,1. 9,3.

4 — питання зовнішньої політики КПРС — 5,4. 6,4. 7,4.

5 — питання культури, морально-етичного виховання особи — 30,4. 25,5. 7,4.

6 — проблеми ідеологічної боротьби на сучасному етапі — 1,8. 4,3. 5,6.

7 — вважаю проведення таких зустрічей недоцільним — 21,4. 34,0. 24,0.

IV. Вкажіть, з ким Ви вважаєте бажаними періодичні зустрічі у Ленінській кімнаті гуртожитку?

1 — з ректором, проректором — 21,9. 18,2. 15,5.

2 — з деканатом — 21,9. 27,3. 44,1.

3 — з членами партбюро факультету — 1,6. 0. 2,6.

4 — з членами парткому інституту — 11,0. 0. 0.

5 — з членами комітету комсомолу — 7,8. 3,6. 3,9.

6 — з членами профкому інституту — 15,6. 5,5. 7,8.

7 — з викладачами факультету — 3,1. 16,4. 10,4.

8 — з представниками правоохоронних органів — 14,1. 12,7. 6,5.

9 — з другими особами — 3,1. 16,4. 9,1.

V. Чи допомагає у вирішенні соціально-побутових питань і організації побуту заступник декана з ідейно-виховної роботи у гуртожитку?

1 — так — 21,4. 4,4. 11,1.

2 — конкретної допомоги немає — 19,0. 13,3. 28,9.

3 — з роботою заступника декана не знайомий — 59,5. 82,3. 60,0.

КУЛЬТУРА І МИ

Культурну ситуацію, що склалася сьогодні в суспільстві, вдало, на мій погляд, характеризує назва одного з полотен Гогена — «Звідки ми? Хто ми? Куди ми йдемо?»

ХТО МИ?

Залишаючись виключно в рамках звичних соціально-економічних категорій, безглуздо намагатися відповісти не тільки на питання великого імпресіоніста, але й на тривіальне: «Навіщо потрібна інженеру культура?»

Слід признатися, що ми є націадками альянсу номенклатури і технократизму. Ми зичники, тому що одночасно приносимо жертви двом ідолам з фізіономіями східного бенгота та західного споживача. Руїнуючи, ми мріємо про відродження, таємно маримо про силу, намагалися набутти слави милосердних. Ця роздвоєність, так характерна для нашої свідомості, виснажує її, надає їй лінійну та догматичну властивість.

Потворне поєднання східних та західних уривків, а не елементів, саме уривків, у нашій культурній свідомості, гідно спростовує самоопевнене ствердження Кіплінга:

*Запад есть Запад,
Восток есть Восток
И вместе им не сойтись...*

Чому потворне? Тому що зіткнувшись з іншою культурою, ми часто уподібноємося шаркочивим та швондерам, вибираючи не її суті, а лише піну. Наприклад, із найдавнішого пласту східної культури — військового мистецтва, ми вибираємо, як правило, те, що стосується силової, а не моральної сторони справи. Ми роз'єднуємо неподільне, розводимо поняття «мистецтво», «мораль», «єдноборство». Те ж саме стосується західної культури. Наша культурна свідомість незрозумілим чином зуміла розділити її на окремі фрагменти, і перетасувавши їх, скласти наш, «рідиний» образ, вітчизняну парадигму західної культури. Так, нам може здаватися, що їх музична культура скадається суцільно із року. Однак, навіть побіжне знаомство з нею переконує, що рок зовсім не упервуає західні концертні зали. Він зовсім не популярніший від класики, джазу, симфонічної музики...

ЗВІДКИ МИ?

Коріння наше — із найбагатшого шару. Осві тільки жилиєння по цьому корінню у судини та мозг суспільства поступає погано. Причини тут слід шукати в бюрократичному консерватизмі, що породив хвилю культурного індивертенізму. Евристичний характер реакції на знаомство із західним культурним авангардом можна пояснити лише повним незнаням авангарду вітчизняного — першшого. Ми неогано знайомі з творчістю Далі, а ось імена Малевича, Філонова, Н. Гончарової, Татліна та інших нещодавно увійшли в нашу свідомість. На Заході, до речі, вони давно і добре відомі.

Одним із найтрагічніших наслідків ідеологічних спотворень стало порушення історичної культурної спадкоємності. Це призвело до ситуації, коли тимчасове уявляється вічним, модне видається за прогресивне, сумнівне за безперечне.

Ще один парадокс. Ми часто тягнемось до інших культур, будучи зовсім незнайомими із власною. Це робить до неможливості вузьким діапазон нашого знаомства. Поверховість завжди нам зробиши чуже своїм, виключає можливість спілкування на мовах інших культур, адже ми не знаємо своєї рідної.

КУДИ МИ ЙДЕМО?

Найважче відповісти на це. Адже спочатку треба з'ясувати, звідки ми вийшли, чи вірно отожнемо себе з відправною точкою. Можливо, слід було б зупинитися на час, оглянути пройдене? Можливо, треба вернутися назад? Кожний відповідає на ці запитання сам. І не відповісти на них може тільки той, хто втратив пам'ять. А з пам'яттю губиться і совість...

Олена ПРИМАК.

Другий курс архітектурного факультету почався для мене з великого розчарування: викладачка з архітектурного проектування проголосила те, чому нас вчили минулого року, нісенітницю, а того, хто нас вчив — мало не шахраєм. Ті, хто сумнівався, були покарані оцінками... Кому вірити?

Може справа в посаді, може у вченому ступені? Іноді крізь аудиторію поважно пропливали професори, плекаючи велику таємницю — істину в останній інс-

ра, на відміну від інших професій відрізняється тим, що до неї легко може прилучитися будь-який невіглас, що завчив 2-3 фрази типу «Розкажіть, що ви тут напроєктували?», «Зробіть ще пару варіантів, потім подивимось» і т. п. Врешті, не потрібно мати великої освіти і для того, щоб показати кілька слайдів, або тицнути пальцем в книжку... Думаю, читач уже втомився від повної безнадії. Де вихід? — Вихід — в створенні творчих майстерень. Але творчих, а не тих, мертвонароджених, що ніяк не можуть прожити на нашому факультеті.

Ніяк ми не зрозуміємо простої істини: Майстерня — місце, де працюють майстри. Працюють, а не тільки керують. Навчання в майстерні (справжній!) іде за принципом «Роби, як я». Тільки за такої умови дозволений вибір вчителя і довіра до нього.

На мій погляд, провісником таких майстерень був творчий колектив, що протягом двох місяців розробляв проекти Храму-пам'ятника, присвяченого 1000-

ДОРОГА ДО ХРАМУ

(Про перебудову архітектурної освіти)

танції. Але багатозначні сентенції не могли замінити конкретних порад і моя розгубленість зростала.

Тоді у нас ще не було права вимагати заміни викладачів, а коли б було, де гарантія що інший буде кращий?

Коли я потрапила на зустріч ВСОА — всесоюзної спілки студентів архітекторів — виявилось, що невдоволення панує серед студентів більшості архітектурних шкіл. Створився дефіцит довіри. Відчувають хибні в навчальному процесі, консерватизм, а іноді і неспроможність викладачів, особливо тих, хто вчить студентів творчості. Всі шукають виходу з становища, що склалося, та марно: студенти не можуть, викладачі не хочуть...

Дійсно, як може студент з його обмеженими знаннями і досвідом відрізнити значущу інформацію від порожньої балаканини «на тему»? Між іншим, у такому ж становищі і ректорат, що легковірно зважає кваліфікацію викладачів по титулах, анкетах і опитуванням студентів. Найнебезпечніше те, що студенти, навіть ті, що спершу вірдили у «Храм архітектури», поступово починають приймати правила гри: малої щось архітектуроподібне у встановлений строк — і тобі легко, і викладачам неважко — повний порядок у звітах. Архітекту-

рнцю впровадження християнства на Русі. В роботі брали участь бажаною студенти усіх курсів. Важливо, що студенти працювали не замість, а в доповнення до курсового проекту. В такій майстерні не втримається дутий авторитет. Не менш важливо час від часу приміряти професійну підготовку до всесоюзного і навіть міжнародного еталонів. Мова іде про участь в конкурсах. Але і в цьому випадку керівники повинні не тільки «давати цінні вказівки», а власноручно працювати над проектами на всіх етапах, щоб передати своїм учням професійні навички і творчі принципи архітектурної майстерності. Саме такими були класичні архітектурні школи Ф. Л. Райта, Міс Ван дер Роє, Алвара Аалто та інших загальнознаних світових майстрів.

Створення СПРАВЖНИХ архітектурних майстерень не можна зволікати — інакше всі обіцянки перебудови архітектурної освіти на нашому факультеті лишаться порожніми балачками і димовою завесою для певного гатунку «спеціалістів». Куди ж тоді дітуться поетика форми, культура середовища, кам'яна музика? Кому потрібна дорога, що не веде до Храму?

Т. БУЛИЧОВА,
студентка 5 курсу
архітектурного ф-ту

На знімках представлені варіанти проєктів, поданих на конкурс.

Попри традиції в проєктах використані сучасні конструкції і досягнення будівельної техніки.

ЗНАЙОМТЕСЬ:

**КАТЯ
ДИМАРСЬКА,**
студентка

АНДРЕЕВСКАЯ
ЦЕРКОВЬ
(архітектурное)

Голубе с золотом
Впечатление.
Кажется
Спальней призраков.
Пахнет
Вспоминаниями.
Прошлым,
Светлой печалью.

Голубе с золотом
Голубь с монетой

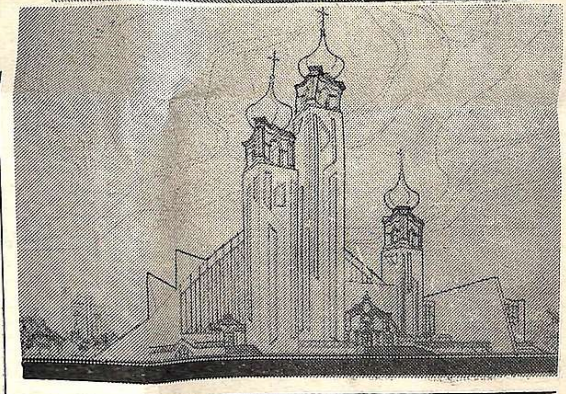
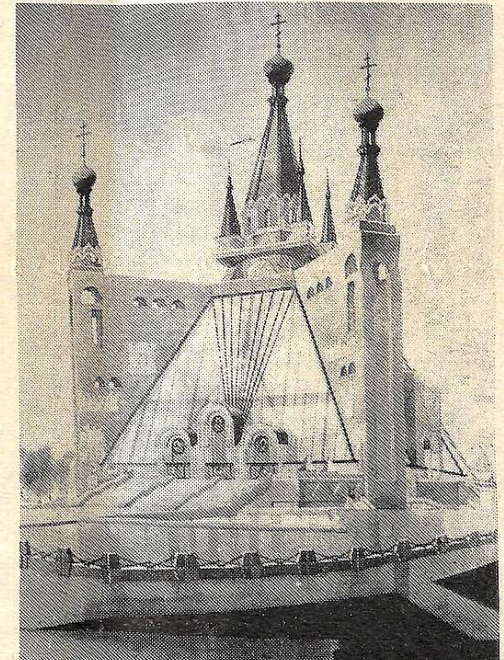
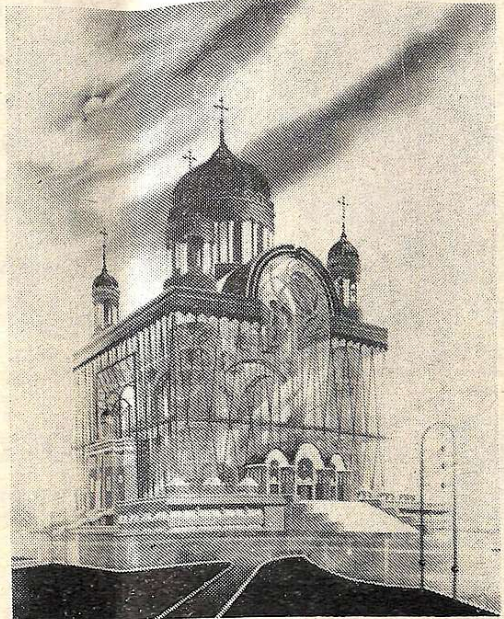
В клюве.
— Нежный
Сон забудок —
Это Растрелли.

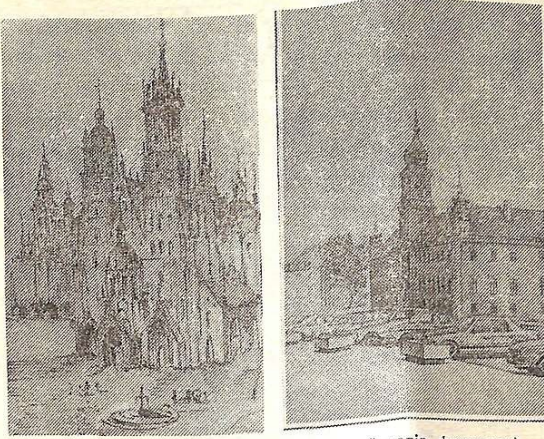
След от самолета
Над церковью
Внутует небо,
Раненное красотой,
Призрачно,
Как вдохновение.

ЗАВИСТЬ

Я завидую тем,
Кто смотрит на тебя,
Когда я не вижу.
Я завидую всем,
Кто слушает
Твои остроги
И глупости,
Когда я
Слушаю чужие остроги
И другие глупости...

Но прошу тебя
Мне поверить —
При любом
Состоянии червов, —
Я знаю,
Что будет успех,
Только когда
Превращаюсь в твой
смех,
И завидую всем,
Кто его слышит.
(Продовження на стор. 4)

О. Гармаш. Готична фантазія. (Тонований папір, фломастер).
Є. Федосенко. Варшава. Королівський замок. (Кульова ручка).

Знайомтесь: Вячеслав МАЛИНОВСЬКИЙ,

доцент

«...без гострого ока нема ні поета, ні художника. Але ж одного (навіть сто очей!) поету мало. Йому немале потрібен гострий ніх, гострий слух, гострий розум і допитливе серце. От, скажімо, серце у Ваших віршах є. Є також людський допитливий розум», — сказав відомий український поет Микола Сом про вірші Вячеслава Малиновського, доцента кафедри малюнку та живопису, члена інститутського клубу поезії «СТИХІЯ». Сьогодні представляємо вам творчість Вячеслава Малиновського.

ПРО ЕКОЛОГІЮ

«...і нема тому почину,
і краю немає...»

Т. Шевченко.

І був почин, і буде край,
І ця земля твоя — єдина,
І тут твій ад, і тут твій рай,
І ти еси іще людина.

А щоб продовжився твій рід,
То не глумися над землею,
Іще малим коло воріт,
І як досягнеш апогею.

Бо ця природа, як і ти,
Уся беззахисна й ранима.
То ж збережи і захисти,
Дивись їй в вічі, а не мимо.

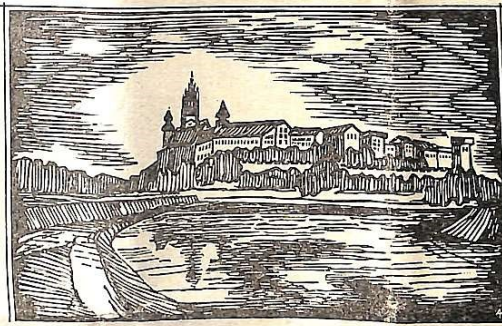
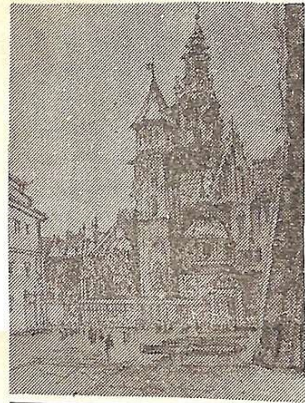

Виставка робіт студентів-архітекторів

У вестибюлі корпусу архітектурного факультету експонувалася виставка художніх робіт студентів другого курсу цього факультету, виконаних під час літньої учбової практики в Польщі.

По лінії обміну студентами нашого вузу та студентами відділення архітектури Варшавського політехнічного інституту ця практика відбувалася у червні-липні минулого року. До програми поїздки входило перебування у значних історичних містах Польщі та знайомства з їх архітектурними перлинами. Це — Варшава, Краків, Жешув. З Жешуву здійснювалися невеликі одностодні подорожі до Ярослав, Пшемисль, Чудешо, Ланьцуту.

21 день не пройшов для хлопців та дівчат марно. Майже кожен день, не звертаючи уваги на «технічні» труднощі, вони малували. Роботи, що представлені на виставці, виконані у різноманітних графічних техніках та акварелі. Міні-атюри, пастелі, ліногравюри, фломастер та акварелі О. Гармаша, І. Євстигнеєва, Є. Федосенка, А. Пучкова, Н. Дудіної, О. Сорочкина, В. Купченка та Н. Єщенко заслуговують уваги. В них дуже достотно переданий дух середньовічного Кракова, знов відновленої після жорстокого зруйнування під час війни прекрасної Варшави, з їх спрямованими вгору баштами костелів та ратуш, вузькими вуличками, на яких ввечері ось-ось побачиш якесь диво минулих століть.

І. Євстигнеєв. Краків. Вавель. Кафедральний собор. (Тонований папір, фломастер).
А. Пучков. Краків. Вавельський замок. (Ліногравюра).

До програми також входило відвідування музеїв та знайомство з пам'ятками архітектури. Це Лазенківський парк з дивовижним Палацом на воді (арх. Д. Мерлін, 1784—1788 рр.) та пам'ятником Фредеріку Шлену (1907—1926 рр.) у Варшаві; королівський палац у Вільнуві під Варшавою, збудований архітектором А. Лоччі у XVII ст. для короля Яна Собеського; численні палаци у Старому місті (Сапегов, Сташина, Релера та ін.); резиденція Потоцького. У Кракові — костел св. Марії, Суконні лави (середина XVI ст.), барбакан перед Флоріанською брамою (1498 р.) та, звичайно, чудовий Вавельський замок (перебудований у 1507—1536 рр. архітекторами Ф. Флорентіні, Б. Сандомежаном, Б. Береччі) з Кафедральним собором, кріптий якого довгий час були місцем поховань польських монархів. У Жешуві збереглися споруди Тільмана ван Гамерена, голландця за походженням, які носять відбиток півного бароко (філіал Краківської музичної академії, 1736 р.; костел).
Взагалі можна сказати, що подка вдала. Про це свідчать, хоч би, малюнки, частина яких представлена на виставці.

О. БОРОВІКОВ,
доцент кафедри малюнку та живопису,
Л. ХОДАКОВСЬКА,
ст. викладач кафедри малюнку та живопису

РЕЦЕНЗУЮТЬ ІНОЗЕМНІ СТУДЕНТИ

«Інтердівча»

Фільм під цією назвою розповідає про життя певної групи дівчат, котрі шукають більш легкого заробітку.

Таня — головна героїня. Вона бере шлюб з іноземцем і виїжджає до Швеції. Спочатку вона дуже рада. Те, про що мріяла, реалізувалося. В магазинах все є. Чоловік ні в чому їй не відмовляє. Вона задоволена.

Минув час. Таня звикає й до хороших крамниць, і до дорогих речей. І тоді починається її проблема. Їй сумно. На роботу не беруть. Чоловіка полюбити вона не змогла. Почалася її трагедія.

Вона познайомилася з одним радянським воїном, який привіз вантаж до Швеції і, по-моєму, закохався в нього. І коли знайомий воїн не приїхав, Таня напилася донестям. Відтоді почалися конфлікти з чоловіком. Таня почала мариш Ленінградом.

Фільм мені дуже сподобався, дивився його з цікавістю. Взагалі я люблю дивитися фільми про життя в радянському суспільстві. З їх допомогою я більше дізнаюся про проблеми країни й розумію, чому так потрібна перебудова, яку робить М. С. Горбачов.

НДОНГО АЛЕМ СІМФОР'ЕН
(Конго),
трегьюорсник архітектурного факультету.

КАТЯ ДИМАРСЬКА

(Закінчення. Початок на стор. 3)

БЕСКОНЕЧНИЙ РОМАНС. (Підражаніє «Напрасним словам...»)

Давно услышанный мотив —
Мелодия судьбы и горя,
С тобою нас разъединив,
Задует свечи в изголовье...
Давно услышанный мотив...

Ведь если я прошу,
То в это открывенье
Волется тайный зов
Невысказанных слов.
И если я ропщу
В какие-то мгновенья,
Не слушайте меня —
Я верую в любовь!..

Я позову твоих друзей.
Не изменить и не добиться
Нам ничего в смятении дней.
Пусть Вечность растворяет
синева.

Я верую в любовь
Томительно и страстно —
Так катится волна
На безучастный берег.
И, может, мне вовек,
Увы, не станет ясно
Кому и почему
Мешает этот бег...

Я тихо смешиваю краски
И превращаю их в слова,
Которым не нужна огласка...
Я позову твоих друзей...

Мешает этот бег...
Мешает ясность в чувствах,
Кому и почему? пытаясь угадать.
Я силюсь разобрать,
И я ищу ответы,
И больше ничего
Так в жизни не хочу.
Душа твоя болеет
И в боли ищет света.

Пусть будет мир, как
в старой сказке,
В которой солнце без дождей.
Я никого не удивлю любовью.
Спи, мой родной,
Склоняюсь к изголовью,—
Пусть будет сон беспечен
твой...

Подумай, наконец,
Что, — если я прошу?..

Далекий свет с тобою дружен.
Я верю, что тебе он нужен
Сильней, чем я была нужна.
Склоняюсь тихо к изголовью,
Я никого не удивлю любовью,—
Люблю, — не веришь? — Не жена...

...Ведь если я прошу,
То в это открывенье...

Необычайное чутье —
Я даже сердце твое слышу,
А ты не слушаешь мое.
Пусть Вечность растворяет
Я тихо смешиваю краски
И превращаю их в слова:
Я никого не удивлю
любовью...

и т. д.

Редактор О. ПРИМАК.

«За строительные кадры», орган парткома, ректората, профкома, комитета комсомола Киевского ордена Трудового Красного Знамени инженерно-строительного института издается на украинском языке раз в две недели. Печать высокая. Объем и полоса формата 1 печатный лист. Комната 346. Тел. 272-95-35. ГП ППО «Укрвауполграф».

замовлення 0800.